

Maj 2013

„Dajte i daće vam se: meru dobru i nabijenu i stresenu daće vam u naručje vaše“ (Lk 6, 38).

Je li ti se ikada dogodilo da si od prijatelja primio poklon i osetio želju da mu uzvратиš? I da te na to nije toliko podstakla želja da se odužiš, koliko prava, zahvalna ljubav? Sigurno jeste.

Ako se to događa tebi, možeš samo da zamisliš kako je tek s Bogom koji je Ljubav!

On uvek uzvraća svaki dar koji poklonimo bližnjem u Njegovo ime. To je iskustvo pravih hrišćana koje im se često događa, ali svaki put iznenađuje: nikad nećemo moći da se naviknemo na Božju dovrtljivost. Mogla bih da navedem hiljade, desetke hiljada primera, mogla bih da napišem knjigu o tome. I video bi koliko je istinita misao „Meru dobru i nabijenu i stresenu daće vam u naručje vaše“, a označava obilje kojim Bog uzvraća, Njegovu velikodušnost.

Nad Rim se već bila spustila noć. U podrumskom stanu nekoliko devojaka koje su nastojale da žive Evanđelje zaželele su jedna drugoj laku noć, kad se oglasilo zvono. Ko je to u ovaj pozni sat? Otvore vrata, kad ono – čovek, panično uplašen i očajan. Sledećeg dana njega i njegovu porodicu trebalo je da izbace iz kuće jer nije plaćao stanarinu. Devojke su se pogledale i prećutnim dogovorom otvorile fioku u kojoj se, raspoređen po kovertima, nalazio ostatak njihovih plata, kao i novac namenjen za plin, telefon i struju. Dale su sve, bez razmišljanja. Te noći su zaspale srećne: neko drugi će misliti na njih. Ali još pre zore zazvoni telefon: „Dolazim odmah taksijem“, začuše glas onog čoveka. Iznenađene što je izabrao taksi, devojke čekaju. Njegovo lice govori im da se nešto promenilo. „Kad sam se sinoć vratio kući, čekalo me je nasleđstvo. Nikad nisam ni pomislio da bih mogao da ga dobijem. U srcu sam osetio da moram da ga podelim s vama.“ Iznos je bio tačno dvostruko veći od onog koji su mu velikodušno dale.

„Dajte i daće vam se: meru dobru i nabijenu i stresenu daće vam u naručje vaše.“

Jesi li i ti doživeo nešto slično? Ako nisi, seti se da moraš da daruješ bez interesa, ne očekujući ništa zauzvrat, bilo ko to tražio.

Pokušaj! Ali nemoj to uraditi zato da vidiš rezultat, nego iz ljubavi prema Bogu.

Samo, reći ćeš: „Ali ja nemam ništa!“

Nije istina. Ako želimo – posedujemo neiscrpna bogatstva: svoje slobodno vreme, svoje srce, osmeh, savet, svoju kulturu, svoj mir, svoju reč...

Reći ćeš još: „Ne znam kome da dam.“

Pogledaj oko sebe: sećaš li se onog bolesnika, one udovice koja je uvek sama, onog prijatelja kojeg si ostavio potištenog, onog uvek tužnog nezaposlenog mladića; brata koji treba pomoć, prijatelja u zatvoru,

onog nesigurnog početnika? U njima te čeka Krist.

Poprimi novo hrišćansko ponašanje – kojim je prožeto Evanđelje– a to je ne-zatvaranje i ne-zabrinutost. Prestani svoju sigurnost da polažeš u dobra ovog sveta i osloni se na Boga. U tome će se ispoljiti tvoja vjera u Njega, koja će ubrzo biti potvrđena uzvraćenim darom.

Ali Bog ne deluje tako da tebe obogati ili da nas obogati: On želi da drugi vide mala čuda uzrokovana našim davanjem i da postupe isto tako.

On daje da imamo više zato da bismo mogli više da damo, da – kao pravi upravnici Božjih dobara – pomognemo da dobra kruže u zajednici u kojoj živimo, pa da se može reći kao za prvu hrišćansku zajednicu u Jerusalimu: „Nijedan među njima ne beše siromašan.“^[1]

Ne osećaš li da time doprinosiš oživljavanju društvene revolucije koju svet očekuje?

„Dajte i daće vam se...“ Isus je mislio prvenstveno na nagradu koju ćemo dobiti u raj, ali ono što dobijamo na ovoj zemlji već je njen je predznak i jamstvo...

Kjara Lubik

^[1] Dj 4, 34.